

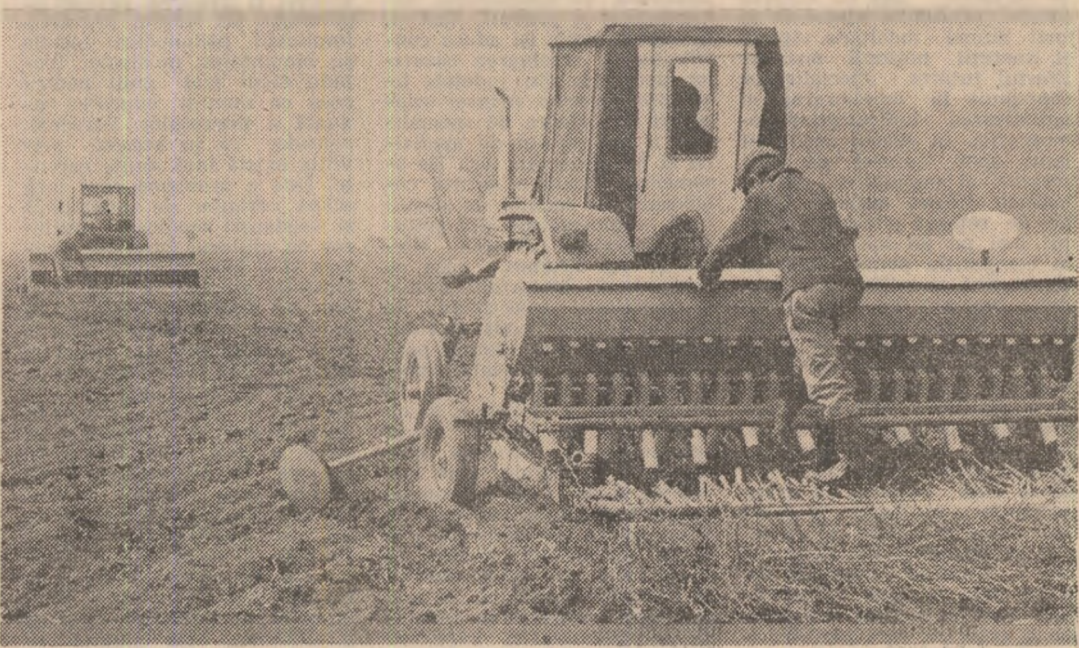
Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLII
SERIA II
Nr. 11 444
4 PAGINI
50 BANI
MARTI
18 MARTIE
1986

ÎN SPIRITUL ORIENTĂRIILOR ȘI INDICAȚIILOR TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU PENTRU TRANSPUNEREA ÎN PRACTICĂ A PROGRAMELOR COMPLEXE DE DEZVOLTARE A AGRICULTURII

Mobilizare exemplară, organizare temeinică, ordine și disciplină desăvârșite, în vederea efectuării cu maximă operativitate și de calitate a lucrărilor din campania de primăvară

PERIOADA ACTUALĂ IMPUNE CA OBIECTIVE PRIORITARE :

depistarea operativă a parcelelor zvintate și trecerea imediată la efectuarea, în schimburi prelungite, a pregătirii terenurilor ■ extinderea ariei și intensificarea acțiunilor de însămânțare a culturilor din prima urgență, desfășurarea pe fronturi largi a lucrărilor pe suprafețele destinate epocii a doua ■ organizarea riguroasă a muncii formațiilor de mecanizare, supravegherea atentă a respectării vitezelor zilnice planificate și a normelor agrotehnice de densitate ■ evacuarea grabnică a excedentului de umiditate de pe culturi ■ impulsivitatea acțiunilor de desfundat și plantat în vii și livezi

Etapă deosebit de importantă în realizarea producției agricole din acest an, campania de primăvară cuprinde un volum mare de lucrări ce trebuie efectuate cu maximă operativitate și de înaltă calitate tehnică, la parametrii normelor intensive, așa cum s-a stabilit prin programele complexe de dezvoltare a agriculturii, în lumina indicațiilor și orientărilor formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvântarea rostită la Plenara largită a Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor. Ca importanță aparte se detașează necesitatea însămânțării în sectorul socialist al agriculturii a aproape unei milioane hectare, existând obligația tuturor celor care lucrează pe ogor să realizeze lucrări numai de foarte bună calitate în vederea obținerii de recolte cât mai ridicate și mai eficiente de pe fiecare hectar.

În mai multe unități agricole din întreaga țară s-a trecut la însămânțarea culturilor de primăvară. După cum rezultă din ultimele date centralizate la Ministerul Agriculturii, până în seara zilei de 17 martie, suprafața semănată cu diferite culturi din prima epocă se ridică la aproape 30.000 de hectare. Astfel, ovăzul a fost pus sub brazdă pe 17 la sută din suprafața prevăzută, mazărea pentru boabe — 7 la sută, iar orzoaica de primăvară 6 la sută. De asemenea, aproape 2.000 de hectare au fost semănate și plantate cu legume de cimp. Cele mai mari suprafețe au fost însămânțate în unitățile agricole de stat și cooperatiste din județele Timiș, Sibiu, Mureș, Brașov, Alba și Caraș-Severin. Este necesar ca, în toate unitățile agricole cultivate, să se treacă cu toate forțele la semănatul culturilor din prima epocă, astfel încât lucrarea să poată fi încheiată în această săptămână și să se poată trece din plin la însămânțarea culturilor din a doua epocă. În același timp, se impune, mai cu seamă în unitățile agricole din județele Giurgiu, Dimbovița și din alte județe din sudul țării, să se mobilizeze toate forțele de la sate pentru efectuarea de canale de scurgere a apei de pe semănături, cit și de pe suprafețele care urmează a fi semăntate.

Timul înaintat impune ca în toate unitățile agricole să se acționeze cu maximă responsabilitate, printr-o energie mobilizată de forțe, prin intronarea unui spirit de ordine și disciplină desăvârșite, pentru recuperarea restanțelor la pregătirea terenurilor și la semănat.

(Un amplu grup de relatări în pagina a 3-a)

Copii frumoși și sănătoși pentru vigoarea și tinerețea patriei

O ÎNDATORIRE DE ÎNALTĂ RĂSPUNDERE FAȚĂ DE SOCIETATE, FAȚĂ DE VIITORUL NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE

O profesie numită viață

(IN PAGINA A 2-A)

ORIZONTUL DE CUNOAȘTERE

Cu cât înaintăm pe traseele ample ale devenirii noastre istorice, cu cât problemele cărora trebuie să le facem față, în sensul descifrării și rezolvării lor, omul societății noastre simte mai multe și mai complexe, un lucru ne apare tot mai limpede: valoarea demersului constructiv al acțiunii în toate domeniile și sferele de activitate se află în raport direct proporțional cu ceea ce s-ar putea numi calitatea orizontului de cunoaștere. Mai mult, putem afirma fără putință de a greși că astăzi, mai mult ca oricând, largirea și îmbogățirea conținutului orizontului de cunoaștere nu mai este și nu mai poate fi considerată doar o expresie a unei dorințe subiective, a unor preocupări de ordin individual, ci devine tot mai pregnant o necesitate obiectivă care vine de menirea legitimă a omului de a-și asuma și exercita plener prerogativele destinului său, de a-și făuri în mod liber, conștient și responsabil prezentul și viitorul, în și prin acțiune.

loc efectiv de a explica și transforma realitatea, pe baza a tot ceea ce a creat mai valoros și înaintat știința, cultura de-a lungul timpului.

În opoziție cu această accepție și, parcă, în felul ei, o replică polemică fiind supralicitarea primatului acțiunii în dauna cunoașterii teoretice-

sit de asperități, de contradicții, de momente de flux și reflux. În fond, finalitatea lui se exprimă printr-o viziune de sinteză, printr-o imagine coerentă și unitară pe baza căreia acțiunea umană să aibă sens și să se încorporeze în opere sau fapte capabile să dea măsura valorii reale a individului sau, la scară generală, a respectivelor colectivități. Este foarte firesc faptul că tot mai mulți dintre noi năzuim să fim competitivi în profesia noastră aleeasă sau într-un anumit domeniu de referință. Competitivii deopotrivă cu noi înșine, dar și cu ceilalți. Dar această competiție nu se poate duce în condiții de corectitudine fără a înțelege că e vorba de o competiție a competențelor în care câștigă cel care știe și mai mult și pe această bază acționează mai bine, își aduce la îndeplinire și la fapta exigențelor generale, intereselor fundamentale ale societății.

ce a apărut ca o soluție într-un fel justificată de reînnoirea vieții, la concret, la faptă. Dar o soluție unilaterală, în extremis.

În realitate, ne-am îngăduit să afirmăm că orizontul de cunoaștere include deopotrivă experiența teoretică și pe cea practică, sau mai bine spus că experiența de viață cuprinde atât experiența teoretică acumulată, cât și suma împrejurărilor concrete în care individul a fost angajat, a fost deopotrivă obiect și subiect. Largirea conținutului orizontului de cunoaștere nu e doar un proces linear, lip-

Orice încercare de a transforma orizontul de cunoaștere într-un fetis, într-un argument infailibil sfârșește prin a se discredita.

Orizontul de cunoaștere nu capătă sens și valoare decât numai în cadrul muncii, al

ȘERBAN CIONOF

(Continuare în pag. a III-a)

Din cronica întrecerii

Rotunjind la 50.000 de tone cantitatea de lignit extrasă în plus de la începutul anului și până în prezent, COLECTIVUL ÎNTRERINDERII MINIERE DRĂGOTESTI, din bazinul carbonifer Jil, a îndeplinit înainte de termen planul pe primul trimestru. Succesul este rezultatul mai bunei organizări a activității în cele opt abataje cu front lung de lucru, creșterii suplimentare a productivității muncii.

ENERGETICIENII DE LA CENTRALELE HIDRO-ELECTRICE DE PE RIURILE ARGES ȘI DIMBOVIȚA, asigurând utilizarea la cotele optime a debitelor din lacurile de acumulare și creșterea gradului de siguranță în funcționare a hidrogeneratoarelor, instalațiilor și echipamentelor din dotare, au pus în sistemul energetic național, în plus față de sarcinile de plan la zi, 7 milioane KWh.

Aproape 900 tone petrol, 3.000 tone coacă de petrol, peste 450 tone gaze pentru chimizate, 145 tone gaze de rafinare au obținut suplimentar sarcinilor de plan OAMENII MUNCII DE LA COMBINATUL PETROCHIMIC TELEAJEN, județul Prahova, în perioada care a trecut din acest an.

Succesul petrochimistilor prahoveni este rezultatul preocupărilor susținute pentru creșterea gradului de valorificare a materiilor prime și a materialelor, folosirea cu înalt randament a instalațiilor tehnologice, creșterea productivității muncii.

Angajat plener în îndeplinirea sarcinilor de plan, COLECTIVUL CUNOȘCUTELI ÎNTRERINDERII DE RULMENȚI DIN ALEXANDRIA a produs și livrat peste sarcinile de plan la zi 350.000 de bucăți rulmenți sollicitați atât de beneficiarii interni cit și la export. Acest spor de producție a fost obținut în condiții diminuirii consumurilor materiale cu peste 50 tone metal, 60 tone combustibil convențional și aproape 1.000 MWh energie electrică.

Importante depășiri ale sarcinilor de plan raportează OAMENII MUNCII DIN INDUSTRIA JUDEȚULUI VILCEA. Prin perfecționarea organizării producției și a muncii, folosirea la întreaga capacitate a potențialului material de care dispun, colectivele de oameni ai muncii din acest județ au realizat, cumulate de la începutul anului și până în prezent, o producție-marfă suplimentară, în valoare de 51 milioane lei.

Cluj-Napoca

Foto: V. TANASOF

Măsuri eficiente pentru depășirea sarcinilor de plan și pentru creșterea mai accentuată a productivității muncii

La I.U.P.S. București

Unitate economică mai veche a Capitalei, dar care a beneficiat în ultima perioadă de importante dezvoltări și modernizări a capacităților sale de producție, Întreprinderea de Utilaje și Piese de Schimb din București poate fi considerată — datorită structurii producției sale — drept „mecanic sef” al industriilor de prelucrare a lemnului și a materialelor de construcție și refractare. Practic, așa cum ne declara tovarășul Nicolae Vintilescu, secretar adjunct al comitetului de partid, aici se realizează utilaje și piese de schimb pentru fabricile de ciment și combinatele de prelucrare a lemnului din întreaga țară, utilaje și piese care, în cele mai frecvente cazuri, sînt de serie mică sau chiar unicate, fapt ce presupune o mobilitate deosebită în adaptarea structurii producției la cerințele beneficiarilor. Mai mult decît atât, I.U.P.S. trebuie nu numai să asigure realizarea tuturor contractelor la termenele stabilite pentru a nu împiedica asupra bunei desfășurări a activității în cele două sectoare pe care le deservește, să fie gata în

orice moment pentru preluarea oricăror comenzi urgente, contribuind astfel direct la îndeplinirea planului producției suplimentare în unitățile beneficiare.

De altfel, așa cum a reieșit și din discuția purtată cu ecologista Mariana Bădoiu, șefa serviciului plan, și Întreprinderea de Utilaje și Piese de Schimb ii revin în acest an sarcini sporite față de 1985, cele mai semnificative creșteri urmînd să fie înregistrate la producția marfă — 6,5 procente, utilaje pentru prelucrare lemnului — 15,2 la sută, oțel lichid — 13,6 la sută, producția netă — 21,8 la sută, productivitatea muncii — 13,17 la sută. Toate acestea, în condițiile în care cheltuielile totale la 1.000 lei producție marfă vor trebui să scadă cu 60,53 lei, iar cheltuielile materiale raportate la aceleași

indicator, cu 28,17 lei. Este de la sine înțeles că aceste prevederi nu se pot realiza decît în condițiile unei organizări superioare a producției și a muncii, unei continue perfecționări a pregătirii profesionale și, în mod special, a polivalențării personalului muncitor, cu deosebire în meseriele necesare sectoarelor calde.

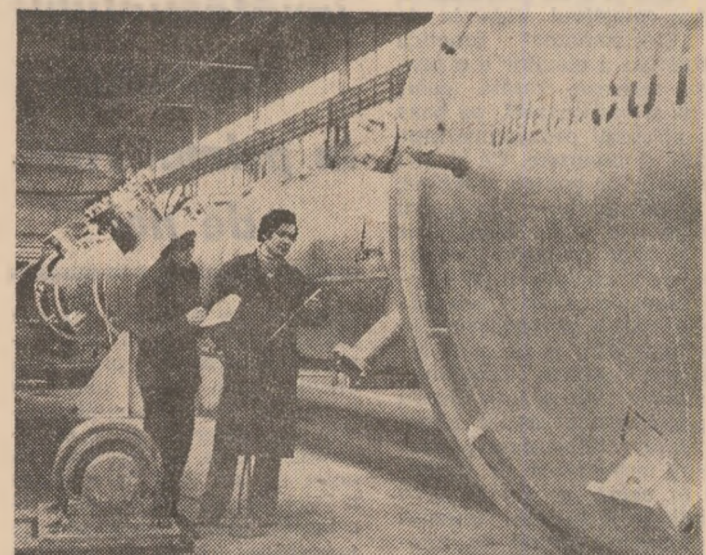
Realizarea sarcinilor de plan din acest an, ne-a declarat Michael Zaiman, inginer principal în cadrul serviciului OPM, a presupus o pregătire temeinică, încă din ultimul trimestru al anului 1985, cînd au fost intensificate acțiunile de reproprietate și modernizare a produselor de perfecționare a tehnologiilor, de introducere a unor procese de mecanizare și automatizare pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea cheltuielilor totale și

materiale, a consumului de energie. Pentru prima etapă, care înseamnă sfîrșitul semestrului I 1986, cînd trebuie să realizăm două treimi din creșterea de productivitate prevăzută pentru acest an, s-au fundamentat peste 70 de măsuri (unele sînt deja finalizate, altele în curs de finalizare) vînzînd în principal introducerea progresului tehnic în sectoarele calde, unde am montat deja un captor cu inducție și sistem în curs de terminare a lucrărilor pentru punerea în funcțiune a unui alt captor, cu arc, avînd o capacitate de 3 tone, și a cărui încălzire se va face mecanizat, ceea ce va conduce la scurțarea cu 10-15 la sută a duratei de elaborare a șarjelor și economisirea unei importante cantități de energie electrică. De asemenea, tot în turnătoria de oțel am procedat la o reorganizare a locurilor de muncă, creînd astfel condiții pentru încheierea lucrărilor la liniile de

LAURENȚIU OLAN

(Continuare în pag. a III-a)

REPORTAJUL NOSTRU

Sub semnul calității

O întimplare a venit să confirme spusele lui Nicolae Boancă, secretarul comitetului de partid. Notînd în carnetul numelui celui cu care stătuva roș de vorbă mi-a spus: vă rog să o treceți și pe Gabriela, tot Tânase, dar să știți că nu sîntem rude; e o fată foarte bună. Și apoi, după un moment de ezitare: cu mine a învățat meserie. Sigur, nu e nimic nemaipeomenit în această poveste, pentru că așa se întîmplă: fiecare învățăm meserie de la cineva, dar neobșnuită era vîrstă „magistrului”: 22 de ani. În timp ce „învățacelul” avea 18. Deci, grija pe care oamenii din Întreprinderea de Utilaje Chimice Ploiești au purtat-o constant viitorului se exprimă și în acest fapt, aparent banal. De ce a fost nevoie de această grija deosebită? Istoria, sumară, a întreprinderii ne dă lămuriri. Pornită cam pe la începutul secolului, sub forma unor ateliere de reparații de material rulant, unitatea a evoluat constant, diversificîndu-și producția, ajungînd în 1986 ca numirea sa — întreprindere de utilaje chimice — să acopere numai o parte din realitatea propriuzisă a producției, pentru că pe lîngă utilajele tehnologice destinate platformelor chimice, aici se mai produce: utilaje pentru industria metalurgică, pentru industria alimentară, pentru minieră, iar de cîțiva ani se lucrează și pentru platformele marine de extracție. În momentul de față, întreprinderea este mobilizată a putea produce instalațiile necesare centralelor atomo-nucleare. Simpla enumerare a ceea ce se produce aici oferă o imagine sugestivă a volumului de muncă, a disponibilităților tehnice, creatoare ce se cer pentru a fi om al muncii aici, la întreprinderea de utilaje chimice. Iată pentru ce grija pentru continua perfecționare a oamenilor a fost o permanentă sarcină de perfecționare sau de polivalențare, documentația pusă la dispoziția celor interesați, fondul de cărți al bibliotecii, exigența manifestată la liceul industrial de profil, ca și la școala profesională sînt tot atatea dovezi ale temeiniciei cu care se gîndește și se modelează viitorul. 1.000 de tineri urmează liceul seral, alți 26 își studiază drumul alîns fiind studenți. Sub imperativul calității se așază tot ceea ce se produce în această întreprindere și calitatea înseamnă studiu, studiu continuu, ra-

CONSTANTIN STAN

(Continuare în pag. a II-a)

Primirea carnetului de membru al Uniunii Tineretului Comunist — moment cu profunde semnificații în viața unui tânăr

Zi de primăvară, zi de sărbătoare pentru cineva sute de tineri care îmbrăcați ca pentru un mare eveniment, cu flori în mână și lumini în priviri au venit la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România pentru a trăi clipe de neuit. Sala de festivități a muzeului se umple cu o tineretă debordantă, cu chipuri tinere, băieți și fete veniți aici pentru a omagia, prin tinerețea lor deplină, prin frumoasa lor viață, prin tot ce sînt și în fapt, marele jubileu al partidului — împlinirea a 65 de ani de la înființarea sa în marșul său pentru a-și stabili ca bornă a tineretii lor revoluționare — primirea în rândurile membrilor Uniunii Tineretului Comunist. Tinerii din școlile sectorului 2 al Capitalei, elevii de la Liceul de filologie-Zoria nr. 1, de la Liceul „Z. G. Cosmodemianskai”, de la școlile generale nr. 39, 49, 50 și 56. Sînt tineri care trăiesc și învață în sectorul 2, sector al industriilor de vîrf cititorii în acești ani de mare împliniri, anii celei mai rodnice epoci din întreaga noastră istorie — Epoca Nicolae Ceaușescu. Sînt tineri care pășesc în rândurile U.T.C. în anul celei de 65-a aniversări a partidului, sînt generația ucenică a celei de-a 65-a aniversări. Întreaga lor devenire umană, politică, profesională și cetățenească va fi legată de această sintagmă — generația celei de-a 65-a aniversări. Stă în tradiția frumoasă a tineretii noastre re-

voluționare ca în preajma unor importante evenimente din viața partidului și patriei, cel mai noi ucenic să vină împreună cu colegii lor mai mari pentru a primi carnetul roșu de ucenic în atmosfera încălzită de semnificații eroice și revoluționare a Muzeului de istorie a partidului. Tinerii din Capitală și tinerii din județele țării vin aici pentru a pătrunzătoare lecție de istorie, pentru a trăi acea minidre sublimă de a fi demni continuatori ai unei

epoca de înălțătoare glorie a poporului nostru. Îmăminca carnetul roșu de ucenic, aici, acum, are profunde semnificații și rezonanțe de conștiință. Vom continua gloriosul drum de muncă și viață comunist, un drum profund revoluționar. Pășii, astăzi, în marele suvol al constințelor încăndescente, revoluționare ale patriei!

În saia, pasare a tineretii, emoția. Dintre oaspeții se adresează tinerilor un comunist de frunte de la o unitate etalon a sectorului 2, Nicolae

Adriana Amaxinoie, Mircea Botez, Marius Diaconescu de la școlile generale nr. 50 și 56, tineri despre care, fără îndoială, vom mai auzi și vom mai avea de consemnat născuturile din viața și în momentul pe care nu-l vom uita niciodată, ne spune Aurora Ion de la Școala generală nr. 56. Sîntem stăpîniți de emoții puternice, dar și de hotărîrea de a munci și de a înșiși pe mai departe pentru a deveni cetățeni de nădejde ai patriei noastre. „Mă voi pregăti asiduă pentru a de-

Copii frumoși și sănătoși pentru vigoarea și tinerețea patriei

O ÎNDATORIRE DE ÎNALTĂ RĂSPUNDERE FAȚĂ DE SOCIETATE, FAȚĂ DE VIITORUL NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE

O profesie numită viață

La Spitalul de obstetrică și ginecologie din Iași, activitatea îngrijirii personal dovedește nobila răspundere față de societate, față de viitorul patriei, profund umanism al unei munci închinată vigoării și tinereții națiunii noastre. Efortul tuturor specialiștilor contribuie la ameliorarea și optimizarea indicatorilor demografici, în sensul realizării unui spor natural, care mai crescut al populației patriei noastre. Citeva succese demne de reținut situează județul Iași pe un loc de frunte în competiția pentru sporirea cantitativă și calitativă a fondului biologic. La aceasta, un rol de seamă și-a adus întreaga rețea sanitară a județului și în mod deosebit Spitalul de obstetrică și ginecologie din municipiul Iași, despre care directorul acestuia, doctorul Aurel Mihăilescu, spune că este o unitate complexă care acoperă, în afara asistenței medicale propriu zise către populație, și cercetări în domeniul învățămîntului, al studiilor interdisciplinare, ceea ce face ca puternică bază materială — expresie a grijii pe care partidul o acordă constant mamei și nou-născutului — să fie folosită cu eficiență. Astfel, în 1984, a intrat în funcțiune un pavilion nou, destinat în exclusivitate asistenței gravidei, lehnuzi și noului născut și s-au modernizat în întregime pavilionele existente. Spitalul detine 760 paturi, organizate în 7 secții, cu asigurarea unor investigații concrete, la care se adaugă 2 farmacii, dintre care una cu un laborator eficient de soluții sterile, precum și de dotări administrativ-gospodărești utile

după necesitățile unei unități moderne materno-infantile. Spitalul reușește să rezolve peste 62 la sută din cerințele asistenței de specialitate în municipiul și județul Iași și, în același timp, își aduce contribuția la rezolvarea cazurilor deosebite din județele limitrofe, datorită strînsei colaborări cu cadrele de specialitate a Institutului de medicină și farmacie din Iași. De asemenea există o strînsă colaborare cu secțiile de obstetrică și ginecologie din spitalele orășenești Pașcani, Hirău și Tg. Frumos, ceea ce face ca un important aspect al activității colectivei de aici, și anume acela al colaborării, pusă sub semnul dreptății zborului în Iași, să fie curat al copiilor țării, să fie rezolvat în totalitate, 35 de dispensare din mediul rural beneficiază de asistența specialiștilor spitalului care dovedesc, zi de zi, că a fi medic în acest domeniu înseamnă a fi pe un om ca toți oamenii, a fi la fel cu ceilalți medici și poate ceva mai mult. Pentru că pediatria înseamnă, în primul rînd, optimizarea indicatorilor demografici, implicare totală, responsabilitate profesională și socială, atitudine și transparență în fața principilor eticii și deontologiei, pentru ca în fiecare caz risul copililor să aducă bucurie, împlinire. De multe ori se spune că specialitatea pediatrie este concretizată numai de asistența de urgență. Însă — așa cum avea să-mi precizie doctorul Mihăilescu — „participarea la actul medical trebuie să se desfășoare, de la stîmper la complex, într-o sincronizare perfectă. Grijă noastră pentru ca viitorul me-

Omagiind gloriosul jubileu

Popescu de la Întreprinderea „Electronica”: „Am fost ucenic general de la celei de-a 35-a aniversări de la înființarea P.C.R.” Sînt evidențiate condițiile de muncă și creație din sectorul 2, posibilitățile de afirmare a tuturor tinerilor, se arată că impresionantă platformă a electronicii românești se află în acest sector și este citorie a Epocii Nicolae Ceaușescu. După frumoasele felicitări introduse și după felicitările care au însoțit aceste momente urmează momentul propriu-zis al înmînării carnetelor roșii de ucenic. Printre cei care primesc importantul document spunînd rămas bun pionieriei se numără Bogdan Popa, Silvia Cloșan, Mihaela Cristescu, Bianca Dan de la Școala generală nr. 49, Mirela Birsan,

veni un bun om al tehnicii de vîrf, declară Mircea Botez. Și nu voi uita niciodată că aici, la Muzeul de istorie a partidului, am pășit într-o nouă etapă a vieții mele, într-un moment cînd întreaga noastră popor sărbătorește 65 de ani de la înființarea P.C.R.”. Emoții de faimă tineri, planuri, idealuri, optimism, o nouă generație a patriei, o nouă generație pentru patrie. Zeci, sute de tineri, frumoși, cu chipuri luminoase, bine educați, cei mai tineri ai acestei epoci glorioase. În numele noilor ucenici vorbește Daniela Necuș de la Școala generală nr. 50. În cuvintele ei se regăsește angajamentul ferm al celei mai noi generații ucetice, angajamentul de a face totul pentru a traduce în viață politica

EUGEN MIHĂILESCU

De la practica productivă la integrarea profesională

Alexandru Toteru e secretar U.T.C. al Liceului industrial „Electromotor” din Timișoara. Ocupă această funcție de mai mulți ani, are cu alte cuvinte experiență, cunoaște în amănunt problemele de zi cu zi ale școlii și resorturile intime ce animă viața unei colectivități, afirmîndu-și în același timp nediminuat mîndria de a fi elevul unui liceu timișorean important, a cărui existență se măsoară în vîrstă, dar și în răspunderile unei vechimi centenare. Simplu și fără cuvinte de prisos, Alexandru Toteru ne vorbește despre viața lui de elev de-a douăsprezece, despre apropiatele examene de bacalaureat, admitere la facultate etc. Nu fără a aminti de marile posibilități și condiții materiale puse la dispoziția celor aproximativ 2000 de elevi în buna lor pregătire profesională, în meseriile de: prelucratori prin așchiere, sculieri-matritieri, mecanici mașini și utilaje, forjorii, tratamențiști, lăcătuși, electricieni, sudori sau (în ultimul timp) turnători și mecanici opticieni, fiind tot atît de multe drumuri de urmat în viață. Liceul are deci răspunderi mari și e de presupus că pentru colectivul didactic de la „Electromotor” practica productivă a elevilor e o problemă serioasă, tratată competent și responsabil, pe baza unei strategii pedagogice bine gândite și nuanțate. Că și aici este mult loc pentru mai bine, ne va spune chiar Alexandru Toteru. Pe scurt, situația ar sta în felul următor: beneficiind de 8 ateliere și de o dotare corespunzătoare, practica productivă ce se desfășoară în liceu urmează o firească ascensiune, conform programelor în vigoare. Nu același lucru se poate spune despre elevii din clasa a XII-a care își desfășoară activitatea de pregătire în uzină, de vreme ce o inițiativă laudabilă (menită să sporească gradul de integrare în procesul de producție a viitorilor absolvenți), prin modul în care se realizează ea, devine adeseori simplu act de prezență. Alexandru Toteru se la pe sine ca exemplu. Împreună cu ceilalți colegi de la a XII-a B au fost repartizați în cadrul Întreprinderii „Electromotor” pe lîngă un maestru, îl avînd norocul să înmărească la o grupă de întreținere moto-pompe, unde i s-au explicat (dativitate cit și practic) modalitățile de întreținere și reparații, mici secrete profesionale etc. Nu toți au fost însă în aceeași situație. Mihaela Teș (clasa a XII-a D) a fost, de pildă, repartizată la secția 22 montaj din cadrul „Electromotorului”. De la începutul anului și pînă acum a făcut numai nituri pentru motoare, deși normal ar fi fost ca după un timp să se efectueze o rotație și la celelalte secții, iar nota de 10 la practică s-o fi obținut în urma unor probe practice și nu după niște impresii culese fugăr etc. Explicația acestui

fapt, ne spunea Eveline Molnar (director adjunct cu probleme educative) constă într-o inerție organizatorică, formula repartizării pe lîngă un maestru (ocupat cu realizarea propriilor sale sarcini de producție) generînd o necesitate pasivă din partea elevului și o familiarizare formală cu viața obișnuită din uzină. Fără a contesta partea noastră de vină, trebuie să spunem că un rol important în această situație îi revine Întreprinderii, în calitate ei de principală beneficiară a unei pregătiri profesionale a elevilor. S-a întipărit ca „Electromotorul” sau I.A.M.-ul să se plîngă de anumite goluri în cunoștințe manifestate de unii absolvenți de-ai noștri. Cînd a fost cazul, le-am dat dreptate și am luat măsurile ce se impuneau. De pildă, se acuza faptul că absolvenții de profesie sînt să stăpînesc indeajuns desenul tehnic și aparatele de măsurători, situație generată de numărul insuf-

tic fiecare elev avînd posibilitate (după cum ne spune eleva Enicô Sasz), ca o dată la două zile să efectueze prin rotație o altă operațiune. O atmosferă asemănătoare, de muncă și concentrare profesională, am înțeles și la atelierul de prelucrări prin așchiere, unde Gheorghe Căbulea și Milan Dobonici, „domoleau” cu destulă pricepere imensitatea unei freze verticale complexe. Nu e greu să constatăți că și aici se munceste așa cum scrie la carte, surpriza fiind cu atît mai mare cu cît află că în fața clasei a X-a de mecanici sportivi, formată din tineri cu performanțe deosebite în domeniul sportului și care, pe lîngă cele 3 antrenamente zilnice, învață la fel de bine disciplina și frumusețea disciplinei. Gheorghe Căbulea, spre exemplu, e rugbist. Iți dai seama, de altfel, după alură. E zgîrcit la vorbă și rapid în mișcări. Mașina îi ascultă. La început, în clasa a IX-a și a fost mai greu, desigur. Se simțea ușor timorat, mai ales după ce a aflat că cele 14 mașini aflate în dotare valorează aproape 2 milioane lei. Dacă îi întrebai ce a învățat pînă acum, îți arată maldărul de piese executate împreună cu ceilalți colegi. Numai în citeva ore de muncă, o producție de 12000 lei. Recondiționează cujite, dar ar putea să facă orice, de la capace pentru butelii la capete de arbori recondiționați. E mîndru de ceea ce face, dar și de colegii săi, valori sportive republicane: Milan Dobonici (caiac), Cozmin Mioc (suple), Natalia Răgușitu (volei), Numința Peanov (baschet), Daniel Leca (fot) — o mîndrie întru totul justificată, de vreme ce aici, la „Electromotor”, practica productivă nu e o simplă silabistă a alfabetului unei meserii, ci o muncă a pricepută, care adesea se învecinează cu performanța. Aproape că nu există satisfacție mai mare să vezi că în urma ta rămîne ceva: o grădiniță din comuna Giarmata (porți, scrincioabi, mobilier), ușile imense (4 metri înălțime) cu care s-a dotat combinatul avicol, transformatoarele de înaltă tehnicitate etc. Perfectibilă și mereu în căutarea celor mai adecvate forme, practica productivă își găsește la Liceul industrial „Electromotor” o binemeritată eficiență. Bunele rezultate obținute aici în pregătirea profesională a elevilor (obținerea în mod constant de premii la olimpiadele și concursurile pe meserii la nivel județean și republican, planul de producție de 2 milioane lei îndeplinit an de an etc) dovedesc că drumul integrării profesionale (cei reali, confirmați de producție) nu e posibil decît printr-o conlucrare susținută și responsabilă, ce trebuie să existe între școală și unitatea economică beneficiară.

SORIN PREDĂ

CRONICA TV

ZVON DE PRIMĂVARĂ

Simbolice buchetete de ghioce și violete ne fac cu ochiul complice spunîndu-ne parcă: A venit primăvara! Nu cea propriu zisă, mai mult o verisoră mică și neprecipitată care adie pe străzi un miros de proaspăt dar, ehei, încă ninge, încă ceru-i moștuz și noi purtăm picătisoarele căsuții.

„Duce zvon de primăvară” ne-a dăruit corul Madrigal sub bagheta maestrului Marin Constantin, decupat dintr-un spectacol pe scena Ateneului Român, „Santion de armonie și artă superbă la „Albumul duminicilor” (redactorul editiei Eugen Dumitru). Primăvara o simțim desigur în privirea cîntăreților de la „Melodii ’85” de simbată seara, în această absoltă derutantă Marina Scupra — are și voce bună, prezență scenică, farmec original, de toate de nu-ți vine să crezi! — ori în apariția rafinată a Mihaelei Ruceanu.

Primăvara s-a amestecat desigur și prin intențiile realizatorilor emisiunii „Contemporanii noștri” găzduite de Teatrul Statuine de la Fundulea (e, privind cu îndrăzneală viitorul). Iar suflul proaspăt, naturalitatea întrebărilor, diversitatea, stilul alert, mozaicul de exprese gazetărească, naturalitatea întrebărilor, rotunjimea momentelor din emisiunea „Universul familiei” ne-au demonstrat că Anca Arion și Emilia Diaconu sînt două realizatoare de talent, preocupate de continua îmbogățire a emisiunii, una din cele mai importante, și se recunoaștem, mai urmărite de telespectatori.

Elisabeta Mondonac, primăvăratecă și ea, a făcut un excelent „Amfiteatrul artelor” (din care am remarcat un super moment Marin Casacu), iar Constanței Drobotă și Doinei Anastasiu le datorăm un spectacol cu bun simț și haz pe pretexte de operetă oferite de un cuplu consacrat, tubit și de mare efect. Cleopatra Melidoneanu și Dorin Teodorescu.

Marioara Murdrescu a semnat un nou „Tezaur folcloric” substanțial, bine structurat în care-am ascultat-o pe succelena Rodica Mancu, talentată și autentică, răscolindu-ne-n suflele dorii de dulce Moldoană.

Multe-am mai vrea noi să spunem despre primăvară deși nimic din ce-am spus n-ar putea concura emoționalul eseu dedicat de poetul Lucian Avramescu anotimpului sufletului tînr, la „Revista literară”: emoție, ingeniozitate metaforică, avalanșă imagistică, totul surprinzător, proaspăt, melburător. Ce mai incoace și incolo! Emoție și sentimente de primăvară strecurate în inimă, un gînd bun și mirosul de reavîn în nări, atunci cînd alergi pe străzile de primăvară cu primul nasture de la cămașă desheiat și fără fular, buimăcînd de aerul zăpăcitor al iubirii de toate!

CLEOPATRA LOBINȚIU

SA DISCUTĂM DESPRE TINERETE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Mai mult de jumătate din numărul total al celor ce muncesc la Combinatul Chimic — Sibobiza sînt de vîrstă ucenică. Unii dintre ei abia parcurg perioada de acomodare, obișnuindu-se (mai repede sau mai încet) cu deosebitul esențial ce există între o sală de clasă și o uriașă hală de producție. Dar pentru toți acești reprezentanți ai chimiei, pentru tineri și viști-nici, depozităvii, un lucru este cit se poate de clar: datoria de a voguea asupra avutului comun, de a păstra și spori dotarea cu care lucrează, de a preveni orice fel de risipă. „La noi domnește o disciplină de fier — ne spunea Dima Cristea, secretarul comitetului U.T.C. pe combinat — nici nu se mai pune problema vreunei încălcări a normelor de conduită. Dacă pînă nu demult oamenii își lăsa la poartă țigările și chibriturile, acum nu mai vin cu ele nici pînă la poartă. Disciplina tehnică este și ea desăvîrșită, doar sîntem conștienți cu toții că o singură clipă de neatenție ar însemna căderea unei fabrici întregi. Vă dați seama ce răspundere imensă! Fiește, ca să faci față unor asemenea exigențe profesionale, trebuie să fii foarte bine pregătît. De aceea, lunar, avem cursuri de reactualizare și îmbogățire a cunoștințelor, la care participăm toți, fără nici o excepție. Cu mare grijă sînt selecționați și absolvenții de liceu care se încadrează la noi. Li luăm în grijă încă din perioada de practică”. Această „luare în grijă” este o acțiune extrem de serioasă, aveam să

afiu mai tîrziu. Insuși directorul întreprinderii, inginerul Ioan Hanaru, se ocupă îndaproape de ea. Totul a început de la constatarea că elevii liceului industrial de chimie nu sînt suficient de bine pregătiti (mai ales cei de la clasele școlii profesionale). S-a inițiat imediat o vastă acțiune de „recuperare” a cunoștințelor. Astfel, o parte din orele destinate practicii în producție au fost transformate în consultații ținute de tinerii

pare. Ei nu vor trece indiferenți pe lîngă o masină care merge în gol și nici pe lîngă un comutator uitat deschis în plină amiază. Ei vor fi cei mai aprigi dușmani ai timpilor morți, ai superficialității în muncă și lipsii de răspundere”. Dar aporțul subinginerului Viorel Dudu la bunul mers al lucrurilor în combinat nu se limitează numai la pregătirea specialiștilor de miine. A absolviți facultatea la București, în

urmă cu aproape trei ani. Prima economie pe care a reușit s-o facă a fost cea de... timp. S-a integrat repede, ajutat de toți cei ce se aflau în preajma lui asfel încît, curînd după încălzirea în combinat, avea deja dexteritatea necesară deșertării a celor pînă de a se trasul procesului productiv unde se putea aduce o îmbunătățire cit de mică. Reducerea efortului valutar a fost o altă problemă care a început să-l preocupe încă de la început. Fiește, ideile sale au trecut în moduri cel mai expeditiv în stare materială și, iată, la ora aceasta subinginerul Dudu se află în esalonul fruntas al tinerilor creatori din combinat. Mai mult, această l-au ales și responsabil cu problemele de crea-

ție tehnico-științifică în cadrul comitetului U.T.C. S-ar putea crede despre roaderele activității în cercul de creație, despre premiile care le-au înconunat, despre problemele arzătoare rezolvate prin inteligența tehnică și pasivă. O însușire a temelor, dușe la bun sfîrșit de ucenic ar fi utilă doar specialiștilor. Credem că ajunge să amintim, spre edificare, doar faptul că cele trei lucrări premiate anul trecut la

parului (Adrian Bodoc și Nicolae Apostol), alie lucruri frumuse au ocultat de suflorii care au reprezentat întreprinderea. De altfel, laboratorul de sudură este, prin dotare, de talie europeană. Iar tinerii se pregătesc aici ca mări specialiști în „cuduri dintre cele mai complicate și rafinate. Gabriel Onă a prezentat o metodă de sudură foarte apreciată în cadrul concursului de creație tehnico-științifică.

Sînt realizări, sînt practice nerovă și o repet, care pun și mai pregnant în evidență semnul sub care se înscrie întreaga activitate a oamenilor muncii, a tinerilor din întreprindere, semnul calității.

Stînd de vorba cu ei, am înțeles că, dincolo de invenții și inovații, imaginația lor creează re se răstîrnie asupra tuturor domeniilor procesului productiv: îmbunătățirea și automatizarea unor tehnologii, asimilarea unor piese de import, aducerea în stare de funcționare a unor instalații cu fiuri încă din faza de proiect, perfecționarea utilajelor existente, economisirea de energie, materii prime și materiale, gaz metan, apă și chiar aer. Așa cum ne spunea strungarul Ștefan Ochior, „Există peste tot loc de mai bine. Nu ajunge să-ți faci corect meseria, trebuie să fii și un bun gospodar, să-ți îngrijești mașina în așa fel încît să funcționeze cu randament maxim. O mică nereglă și nu flux poate opri o instalație întreagă, iar nouă nu este foarte clar că instalațiile au voie să se oprească o singură dată pe an, la revizia generală. E de datoria noastră să dăm produse de bună calitate, dar tot nouă ne revine și sarcina de a păstra ordinea la locul de muncă, de la măturat pînă la întreținerea utilajului. Sigur, e mult mai simplu să te duci la maistru și să-i spui: „mi s-a stricat un aparat, am nevoie de o piesă de schimb”. dect să-ți pui mîntea la contribuție și să reparați tu însuși defectiunile. Nouă nu ne înșină asemenea rezolvări comode. Știm că tot ce avem aici ne aparține și este în interesul nostru să facem în așa fel încît să nu risipim nimic din ceea ce avem!”

G. HUREZEAN

„Nu ne plac rezolvările comode!”

